

En viu / Si no puc ballar, aquesta no és la meva revolució

OSCAR ABRIL ASCASO

És cèlebre l'anècdota que explica el dia en què Emma Goldman, activista anarquista i icona del naixement de la lluita pels drets de les dones, recriminada per un company llibertari pel seu comportament desinhibit en una celebració popular, li va deixar anar allò de: "Si no puc ballar, aquesta no és la meva revolució." Efectivament, la relació entre cos i revolució¹ no és tan estranya com podria semblar a primer cop d'ull. De fet, tota revolució pot interpretar-se com un estat alterat de consciència en el qual una col·lectivitat experimenta la sensació de ser un cos únic, un cos en transmutació, un cos en moviment. No és estranya, doncs, la recuperació, al llarg d'aquest canvi de mil·lenni, de la referència al cos com a escenari dels processos de transformació individual i col·lectiva i com a font de coneixement emancipador.

Christian Felber també balla. I això no fa que deixi de ser un dels principals referents d'una particular revolució, una revolució actualment en curs en l'àmbit de l'empresa. Perquè Felber, a més de ser ballarí, és també membre fundador d'Attac Àustria i professor a la Universitat d'Econòmiques i Negocis de Viena. I la revolució a la qual ens referim és la seva postulació d'un nou paradigma econòmic, d'una teoria i una pràctica emergent que propugna un canvi en les estructures, en les operatives i en els objectius empresarials: el model de l'economia del bé comú.

Què és l'economia del bé comú? Felder ho explica al llibre *Neue Werte für die Wirtschaft* [Nous valors per a l'economia] publicat el 2008². No és casualitat que fos l'any en què el holding nord-americà de serveis financers Lehman Brothers va caure i va donar el tret de sortida a allò que ens presenten reiteradament com una crisi però que amaga, *de facto*, un atac sistemàtic i definitiu del capitalisme financer per exaltar

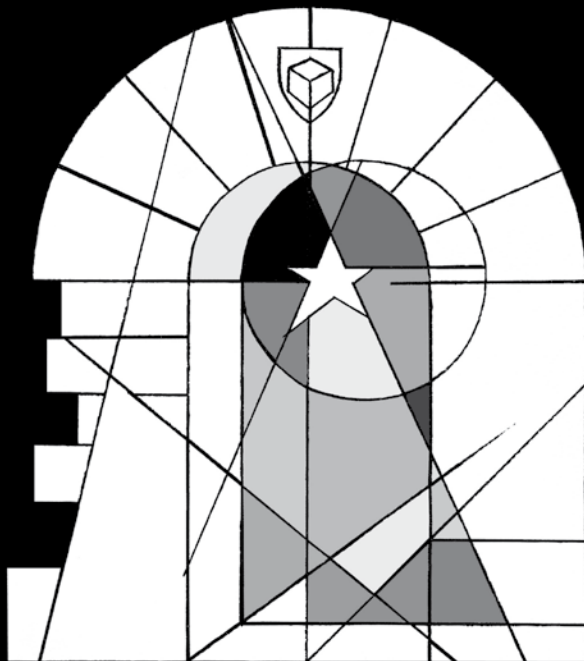

Christian Felber
(fotografia de Nikolay Georgiev)

un paradigma moral que considera que l'únic criteri dels processos econòmics és la llibertat de maximitzar els beneficis particulars i privatitzar els mecanismes de generació de riquesa. Un *tour de force* contra Occident, executat amb la col·laboració del seus poders polítics, però que troba bosses de resistència, principalment en els moviments socials globals i en aquelles línies de pensament que defensen l'improrrogable desenvolupament d'un nou model econòmic postcapitalista, un model ecològicament sostenible, un model solidari cooperativament i que garanteixi la justícia social. En definitiva, un model que anteposi els beneficis col·lectius als interessos privats. En aquest marc, el *common* o procomú –la possibilitat de crear un règim que posi en comú els recursos i els béns d'una comunitat o d'un territori– és un paradigma social emergent que torna a posar al centre de l'imaginari col·lectiu el concepte de domini públic.

1 Horta, Gerard. *Cos i revolució. L'espiritisme català o les paradoxes de la modernitat*. Barcelona: Edicions 1984, 2004.

2 Traduït amb el títol *La economía del bien común* (Deusto, 2012).

El poema del Pessebre

de Joan Alavedra

Il·lustracions de **Jordi Roca**

Reial Monestir
de Santa Maria

La col·lecció ha estat exposada a:

Acadèmia Catòlica de Sabadell (1996), Palau de la Música Catalana de Barcelona (1997), Cercle Català de Madrid (1998), El Castellet de Perpinyà (2000), Claustre del Reial Monestir de Ripoll (2001), Biblioteca Pública de Lleida (2002), Casal de Cultura de Girona (2003), Casa Abacial (Monestir de Sant Cugat del Vallès) (2004), Palau Municipal de Tarragona (2005), Basílica de Santa Maria del Mar de Barcelona (2006), Monestir de Montserrat (2007), Església Nostra Senyora dels Àngels de Llívia (2008), Museu Maricel de Sitges (2009), Esglésies de Sant Pere de Terrassa (2010), Centre d'Art d'Escaldes-Engordany (2011), Reial Monestir de Santa Maria de Poblet (2012).

Inauguració:

Dissabte 1 de desembre de 2012, a les 3 de la tarda.

Dies:

De l'1 de desembre de 2012 al 15 de gener de 2013

Horari:

De 10.00 a 12'45 h. i de 15.00 a 17.15 h.

Lloc:

Sala del Cubs del Monestir de Poblet.

Organitzen

Monestir
de Poblet

FONS
El Poema
del Pessebre
JOAN ROCA

El model de l'economia del bé comú neix d'aquest nutrient ideològic però, en comptes d'orientar-se cap processos d'organització social, interpel·la l'àmbit de la gestió empresarial. El model de l'economia del bé comú dibuixa un nou model d'empresa que no s'articula a partir de la producció de sistemes d'acumulació i benefici sinó que proposa actuar tenint en compte els valors de foment de l'equitat interna, del benefici col·lectiu cap al territori i de la sostenibilitat global de l'ecosistema. Però Felber no és un pioner. Als anys vint del segle passat, el premi Nobel de química Frederick Soddy ja va defensar la necessitat d'incorporar la sostenibilitat energètica a la base dels processos productius com un mecanisme per atenuar la tendència dels sistemes econòmics al caos. El model l'economia del bé comú torna a prendre com a referència aquelles consideracions en un moment històric en què cada vegada és més evident que el model vigent de capitalisme neoliberal és insostenible ecològicament, econòmicament i socialment. Partint d'aquest eix conjuntural, el model de l'economia del bé comú té la voluntat d'actuar en sinergia i de manera complementària amb altres models empresarials emergents, com l'economia alternativa i solidària (de perfil sociopolític i arrelada al territori) o les empreses del procomú (de perfil sociocultural i orientades a la gestió d'un determinat recurs de la comunitat). Tots són models empresarials que actuen al marge dels valors del lucre i de la competència entesos com a vehicle per als plans de producció.

És que el model d'economia de mercat capitalista no té en compte valors morals ni ecològics. L'èxit d'una empresa no ens diu res sobre les condicions laborals dels seus treballadors o sobre l'impacte de la seva producció en el medi ambient. En canvi, l'èxit d'una empresa que segueix les variables i els indicadors del model de l'economia del bé comú ens parla de com actua aquesta empresa i de quin tipus d'efectes produeix en la seva comunitat i en el seu territori. És un model que des del 2010 els promotors de l'economia del bé volen estendre. Sense anar més lluny, a Sabadell, el MediaEstruch, un nou viver d'iniciatives tecnològiques de la Fàbrica de Creació d'Arts en Viu L'Estruch, pretén ser un focus a la nostra ciutat per fomentar l'economia del bé comú al nostre país. Perquè la producció de cooperació, solidaritat i responsabilitat és, també, una manera de fer empresa. Avui, probablement, l'única possible.

La matriu del bé comú: <http://bit.ly/Vqc2mo>